

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
MOKESČIŲ ADMINISTRAVIMO ĮSTATYMO NR. IX-2112 25, 87, 108, 118, 145, 156, 158
STRAIPSNIŲ IR PRIEDO PAKEITIMO, ĮSTATYMO PAPILDYMO 61² STRAIPSNIU
ĮSTATYMAS**

2019 m.

d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis. 25 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 25 straipsnio 1 dalies 10 punktą ir jį išdėstyti taip:

„10) sprendžia dvigubo apmokestinimo ginčų sprendimo procedūrą, numatytą Lietuvos Respublikos sudarytose ir taikomose dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartyse, Lietuvos Respublikos dvigubo apmokestinimo ginčų sprendimo įstatyme, Konvencijoje 90/436/EEB dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo koreguojant asocijuotų įmonių pelną arba Daugiašalėje konvencijoje, kuria įgyvendinamos su mokesčių sutartimis susijusios priemonės, skirtos užkirsti kelią mokesčių bazės erozijai ir pelno perkėlimui, ratifikuotoje Lietuvos Respublikos įstatymu „Dėl Daugiašalės konvencijos, kuria įgyvendinamos su mokesčių sutartimis susijusios priemonės, skirtos užkirsti kelią mokesčių bazės erozijai ir pelno perkėlimui, ratifikavimo“ (toliau – Daugiašalė konvencija), taikymo klausimus. Šią funkciją kaip centrinis mokesčių administratorius atlieka tik Valstybinė mokesčių inspekcija prie Finansų ministerijos;“.

2 straipsnis. Įstatymo papildymas 61² straipsniu

Papildyti Įstatymą 61² straipsniu:

„61² straipsnis. Informacijos apie praneštinius tarpvalstybinius susitarimus pateikimas

1. Žinomą, turimą arba valdomą informaciją apie praneštinius tarpvalstybinius susitarimus Valstybinei mokesčių inspekcijai privalo teikti tarpininkai. Tarpininku šiame straipsnyje laikomas asmuo, kuris:

1) rengia praneštinius tarpvalstybinius susitarimus ar

2) siūlo juos rinkoje, ar

3) organizuoja jų įgyvendinimą, ar

4) teikia juos įgyvendinti, ar

5) administruoja praneštinius tarpvalstybinius susitarimus, ar

6) atsižvelgdamas į tam tikras aplinkybes ir turimą informaciją bei ekspertines žinias ir suvokimą, būtiną siekiant teikti tokias paslaugas, žino arba pagrįstinau tikėtinau žino, kad tiesiogiai ar tarpininkaujant kitiems asmenims teikė pagalbą, paramą ar konsultacijas, susijusias su šios dalies 1–5 punktuose nurodytais veiksmais.

2. Tarpininkas taip pat turi tenkinti bent vieną iš šių sąlygų:

1) yra nuolatinis Lietuvos gyventojas arba Lietuvos apmokestinamasis vienetas;

2) turi nuolatinę buveinę ar bazę Lietuvoje, per kurią teikiamos su praneštinu tarpvalstybiniu susitarimu susijusios paslaugos;

3) yra įsisteigęs Lietuvoje arba jam taikomi Lietuvos įstatymai;

4) Lietuvoje yra profesinės asociacijos, teikiančios teisinę, mokesčių ar konsultavimo paslaugas dėl mokesčių mokėjimo, įstatymų ir kitų teisės aktų mokesčių klausimais, taip pat dėl teisinių klausimų, narys.

3. Tais atvejais, kai tarpininko nėra arba kai tarpininkas praneša suinteresuotam mokesčių mokėtojui arba kitam tarpininkui apie naudojimąsi teise būti atleistam nuo prievolės pateikti informaciją apie praneštiną tarpvalstybinį susitarimą, prievolė pateikti Valstybinei mokesčių inspekcijai informaciją apie praneštiną tarpvalstybinį susitarimą tenka kitam tarpininkui, kuriam pranešta apie naudojimąsi teise būti atleistam nuo prievolės pateikti informaciją, arba, jeigu tokio tarpininko nėra, suinteresuotam mokesčių mokėtojui. Suinteresuotu mokesčio mokėtoju šiame straipsnyje laikomas asmuo, kuriam sudarytos sąlygos įgyvendinti praneštiną tarpvalstybinį susitarimą arba kuris pasirengęs įgyvendinti praneštiną tarpvalstybinį susitarimą, arba kuris pradėjo įgyvendinti tokį susitarimą.

4. Tuo atveju, kai yra daugiau nei vienas tarpininkas, prievolė pateikti informaciją apie praneštiną tarpvalstybinį susitarimą tenka visiems su tuo praneštinu tarpvalstybiniu susitarimu susijusiems tarpininkams.

5. Tuo atveju, kai prievolė pateikti informaciją tenka suinteresuotam mokesčių mokėtojui ir kai yra daugiau nei vienas suinteresuotas mokesčių mokėtojas, suinteresuotas mokesčių mokėtojas, kuris turi pateikti informaciją, yra tas, kuris susitaria dėl praneštinio tarpvalstybinio susitarimo su tarpininku. Jei tokio suinteresuoto mokesčių mokėtojo nėra, suinteresuotas mokesčių mokėtojas yra tas, kuris kontroliuoja, kaip susitarimas įgyvendinamas.

6. Suinteresuoti mokesčių mokėtojai privalo pateikti Valstybinei mokesčių inspekcijai informaciją apie savo įgyvendinamą praneštiną tarpvalstybinį susitarimą už kiekvienus metus.

7. Pagal šį straipsnį praneštinu tarpvalstybiniu susitarimu laikomas susitarimas, susijęs su keliomis valstybėmis narėmis arba valstybe nare ir trečiąja valstybe.

8. Centrinis mokesčių administratorius, atsižvelgdamas į Direktyvos 2011/16/ES nuostatas, nustato šiame straipsnyje nurodytų praneštinų tarpvalstybinių susitarimų požymius ir sąlygas, kaupiamą duomenų – informacijos apie praneštinius tarpvalstybinius susitarimus – sąrašą, jų pateikimo tvarką ir atvejus, kada duomenų nereikia pateikti, kitas su duomenų kaupimu, pateikimu ir mainais susijusias procedūras.“

3 straipsnis. 87 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 87 straipsnio 9 dalį ir ją išdėstyti taip:

„9. Mokesčių administratorius, per šio straipsnio 7 dalyje nurodytą terminą negrąžinęs mokesčio permokos sumos, mokesčių mokėtojo naudai skaičiuoja palūkanas, kurių dydis lygus praėjusio kalendorinio ketvirčio aukciono būdu išleistų Lietuvos Respublikos valstybės išdo vekselių metinės palūkanų normos svertinio vidurkio dydžiui, iki ši mokesčio permoka bus mokesčių mokėtojui grąžinta. Mokesčių mokėtojo naudai palūkanos neskaičiuojamos, kai vykdomos dvigubo apmokestinimo ginčų sprendimo procedūros, numatytos Lietuvos Respublikos sudarytose ir taikomose dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartyse, Dvigubo apmokestinimo ginčų sprendimo įstatyme, Konvencijoje 90/436/EEB dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo koreguojant asocijuotų įmonių pelną arba Daugiašalėje konvencijoje. Šiuo atveju palūkanos neskaičiuojamos laikotarpiu nuo kreipimosi dėl dvigubo apmokestinimo ginčų sprendimo procedūrų iki šių procedūrų pabaigos, tačiau jeigu pasibaigus dvigubo apmokestinimo ginčų sprendimo procedūroms mokesčių mokėtojo prievolė sumažėja, jam proporcingai grąžinamos visos, jei jų buvo, sumokėtos ar išieškotos baudų, delspinigių ar palūkanų pagal mokestinės paskolos sutartį sumos.“

2. Pakeisti 87 straipsnio 13 dalį ir ją išdėstyti taip:

„13. Jei atitinkamame mokesčio įstatyme nenustatyta kitaip, mokesčio permoka gali būti grąžinta (įskaityta), jeigu ji susidarė ne anksčiau kaip per atitinkamą šio Įstatymo 68 straipsnyje nurodytą mokesčių apskaičiavimo ar perskaičiavimo terminą, – skaičiuojama atgal nuo įskaitymo dienos, kai įskaitymas atliekamas mokesčių administratoriaus iniciatyva be atskiros mokesčių mokėtojo prašymo, o kai yra mokesčių mokėtojo prašymas, – skaičiuojama atgal nuo šio prašymo pateikimo dienos. Jei iki prašymo pateikimo mokesčių mokėtojas atlieka veiksmą, liudijantį tai, kad jis žino apie mokesčio permokos buvimą ir siekia ją susigrąžinti (įskaityti), minėtas terminas skaičiuojamas nuo to veiksmo atlikimo dienos. Šiuo atveju mokesčių mokėtojas prie prašymo

grąžinti (įskaityti) mokesčio permoką privalo pateikti mokesčių administratoriui minėto veiksmo atlikimą pagrindžiančius įrodymus. Į paminėtą terminą neįskaičiuojami kalendoriniai metai, kuriais dėl grąžintinų (įskaitytinų) sumų vyko mokestiniai arba teisminiai ginčai arba buvo taikomos dvigubo apmokestinimo ginčų sprendimo procedūros, numatytos Lietuvos Respublikos sudarytose ir taikomose dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartyse, Dvigubo apmokestinimo ginčų sprendimo įstatyme, Konvencijoje 90/436/EEB dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo koreguojant asocijuotų įmonių pelną arba Daugiašalėje konvencijoje.“

4 straipsnis. 108 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 108 straipsnio 1 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) priimamas sprendimas sustabdyti arba netaikyti mokestinės nepriemokos priverstinio išieškojimo pradėjus taikyti dvigubo apmokestinimo ginčų sprendimo procedūras, numatytas Lietuvos Respublikos sudarytose ir taikomose dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartyse, Dvigubo apmokestinimo ginčų sprendimo įstatyme, Konvencijoje 90/436/EEB dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo koreguojant asocijuotų įmonių pelną arba Daugiašalėje konvencijoje;“.

2. Pakeisti 108 straipsnio 2 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytu atveju – nuo nurodytų dvigubo apmokestinimo ginčų sprendimo procedūrų užbaigimo dienos;“.

5 straipsnis. 118 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 118 straipsnio 1 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) atliekant mokesčių mokėtojo patikrinimą pagal užsienio valstybės mokesčių administracijos (kompetentingos institucijos) kreipimąsi arba su minėta institucija atliekant bendrą patikrinimą; atliekant mokestinį patikrinimą dėl dvigubo apmokestinimo ginčų sprendimo procedūrų, numatytų Lietuvos Respublikos sudarytose ir taikomose dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartyse, Dvigubo apmokestinimo ginčų sprendimo įstatyme, Konvencijoje 90/436/EEB dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo koreguojant asocijuotų įmonių pelną arba Daugiašalėje konvencijoje;“.

6 straipsnis. 145 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 145 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Mokestiniai ginčai nepradedami nagrinėti, jei dėl ginčijamų sumų yra pradėtos dvigubo apmokestinimo ginčų sprendimo procedūros, numatytos Lietuvos Respublikos sudarytose ir taikomose dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartyse, Dvigubo apmokestinimo ginčų sprendimo įstatyme, Konvencijoje 90/436/EEB dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo koreguojant asocijuotų įmonių pelną arba Daugiašalėje konvencijoje.“

7 straipsnis. 156 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 156 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Skundo nagrinėjimas mokestiniame ginče taip pat sustabdomas, jei dėl ginčijamų sumų pradėtos dvigubo apmokestinimo ginčų sprendimo procedūros, numatytos Lietuvos Respublikos sudarytose ir taikomose dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartyse, Dvigubo apmokestinimo ginčų sprendimo įstatyme, Konvencijoje 90/436/EEB dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo koreguojant asocijuotų įmonių pelną arba Daugiašalėje konvencijoje. Nagrinėjimas sustabdomas iki nurodytų procedūrų užbaigimo.“

8 straipsnis. Įstatymo 158 straipsnio pakeitimas

Papildyti Įstatymo 158 straipsnį 2 dalimi:

„2. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos dėl centrinio mokesčių administratoriaus sprendimo privalomumo netaikomos, kai pradėtos dvigubo apmokestinimo ginčų sprendimo procedūros, numatytos Dvigubo apmokestinimo ginčų sprendimo įstatyme.“

9 straipsnis. Įstatymo priedo pakeitimas

1. Pakeisti Įstatymo priedo 2 punktą ir jį išdėstyti taip:
 „2. 2011 m. vasario 15 d. Tarybos direktyva 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje ir panaikinanti Direktyvą 77/799/EEB (OL 2011 L 64, p. 1) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2018 m. gegužės 25 d. Tarybos direktyva (ES) 2018/822 (OL 2018 L 139, p. 1).“
2. Papildyti Įstatymo priedą 4 punktu:
 „4. 2017 m. spalio 10 d. Tarybos direktyva (ES) 2017/1852 dėl mokesčių ginčų sprendimo mechanizmų Europos Sąjungoje (OL 2017 L 265, p. 1).“

10 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, taikymas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio įstatymo 2 straipsnį ir šio straipsnio 4 dalį, įsigalioja 2019 m. birželio 30 d.
2. Šio įstatymo 2 straipsnis įsigalioja 2020 m. liepos 1 d.
3. Tarpininkai ir asmenys, kuriems sudarytos sąlygos įgyvendinti praneštiną tarpvalstybinį susitarimą arba kurie pasirengę įgyvendinti praneštiną tarpvalstybinį susitarimą, arba kurie pradėjo įgyvendinti tokį susitarimą, iki 2020 m. rugpjūčio 31 d. Valstybinei mokesčių inspekcijai privalo pateikti informaciją apie pagal šio įstatymo 2 straipsnį praneštinius tarpvalstybinius susitarimus, dėl kurių įgyvendinimo pirmųjų veiksmų imtasi nuo 2018 m. birželio 25 d. iki 2020 m. birželio 30 d.
4. Centrinis mokesčių administratorius iki 2019 m. gegužės 30 d. priima šio įstatymo, išskyrus 2 straipsnį, įgyvendinamuosius teisės aktus ir iki 2019 m. gruodžio 31 d. – šio įstatymo 2 straipsnio įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas